

Skipari á russiskum línubáti

- Mær dámdi ótrúliga væl, og fólkið var av tí allar besta, sigur Ludvík Ryggstein, sum nú fer annan túrin við russiskum línubáti

Í løtuni gongur Ludvík Ryggstein heima í Havn og bíðar eftir skipsboðum. Hann kundi farið við Venusi, har hann hevur verið stýrimaður við seinastu trý árin.

Men hann vil heldur fyrst royna aftur at fara við russiskum fiskiskipi. So fegin er hann um túrin, hann í summum við við russiska línubátinum Neptun.

Tað var neyvan av tilvild, at Royal Greenland í juni mánað ringdi og bað Ludvík Ryggstein koma við hesum russiska línubátinum, tí Ludvík er royndur bæði sum línu og rækju- maður. Tað var ein føroyingur, sum arbeiðir hjá Royal Greenland, ið ringdi

eftir honum, og Ludvík tók av tilboðnum beinanvegin.

Royal Greenland hevði gjørt bátin út og vildi hava ein royndan mann umborð at leggja teimum lag á við at fáa betri samband millum skip og reiðarí, geva boðum fiskiskap og annað.

Neptun kom á Miðvág eftir línu, og 17. juni í summum fór Ludvík umborð.

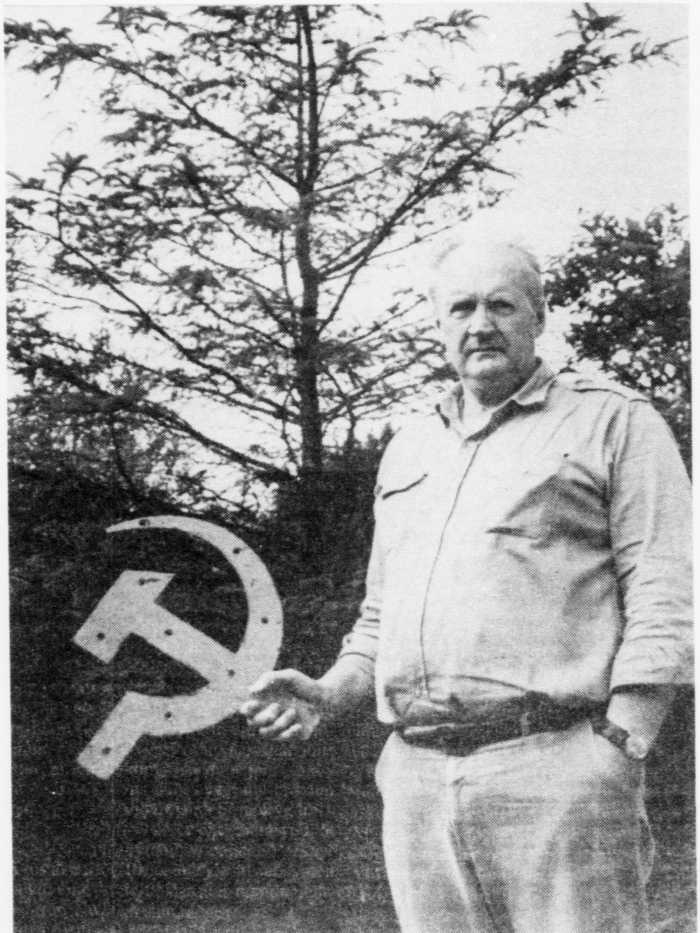
- Vit fóru so til Eysturgrønlands at fiska. Eg skuldi bara vera inspektør. Men eg sá beinanvegin, at hesin skiparin, ið var avloysari, ikki dugdi. Teir høvdu frammanundan mist línu, hann dugdi ikki at seta. Nakrar fáar dagar eftir, kravdi eg at verða skipari,

og tí tóku teir í Royal Greenland undir við, sigur Ludvík.

Væl lýddur sum skipari

Skiparanum dámdi einki, men hann noyddist at góðtaka tað. Hann og Ludvík vóru kortini góðir vinmenn. Hinir umborð vóru fegnir. Frammanundan høvdu teir einki fiskað, men tá hesin føroyingurin kom til gekk betur. Eftir einum mánaði fiskaðu teir umleið 100 tons.

Dekkararnir dugdu væl sítt arbeiði, men arbeiðsemi var so sum so. Ludvík heldur orsøkina vera, at hýran var so lítil. Daglønin var ikki meira enn 35-40 fø.

Hamar og akurknívur plagdi at eyðkenna sovjetisku skipini. Meðan Ludvík var umborð, pilkaðu teir skeltini niður av Neptun. Ludvík tók eitt heim við sær. Mynd: Jan

krónur, og tí sóu teir onga grund til at kýta seg. Men so lovaði hann teimum, at gjørdur teir meira og hagreiðdu fiskin betur, skuldu teir fáa 100 dollarar frá Royal Greenland, tá teir komu inn í Nuuk, og tá bar væl til.

Línuskipið Neptun er úr Murmansk, á stódd við føroysku saltfiskabátarnar, t.d. Sigurfara. Neptun var upprunaliga byggt til trolara, men hevur lagt um til línufiskiskap. Skipið er ikki meira enn sjei ára gamalt, men sera vánaligt. Ludvík heldur tað koma av, at reiðarið ikki hevur ráð at halda tað við líka.

Vánalig viðurskipti

31 mans vóru við skipunum, og teir vóru fyra í hvørjari kahútt. Ludvík fekk kortini kamar fyri seg sjálván, sjúkrakamarið. Hinar koyggjurnar vóru allar upp- tiknar.

Ludvík sat væl um sátt við manningina umborð á Neptun. Manningin kom úr fleiri av fyrrverandi lýðveldunum í Sovjetsamveldinum. Almenna reiðarið Ryba í Murmansk átti skipið, ið nú skal privatiserast

Saniteraðu viðurskiptini umborð vóru einki at reypa av. Bæði var einki, ei heldur wc sum á føroyskum fiskiskipum. Men tað helt Ludvík vera til at liva við.

Maturin var nógv óðrvísi. Teir fingur fyra smáar máltúðir innanfyri 12 tímar. Breyð, margarin og svart, søtt te um morguninn, og annars mest fisk, fiskasuppu og rís. Fátæksligt, men gott kortini.

Væl móttikin

Ludvík kendi seg beinanvegin væl móttikan umborð. Nakrir tosaðu væl eingilskt, men meginparturin tosaði bara russiskt. Bliðir vóru teir allir. Ludvík helt tað vera so stuttligt við yvirstýrimanninum, sum ikki dugdi eitt eingilskt orð. Hann tosaði seg við seg alla tíðina á russiskum, ið Ludvík einki skilti av.

Ludvík var bilsin um, at manningin skuldi vera so stór. Hevði hetta verið ein føroyskur bátur, óru teir ikki fleiri enn 17-18. Hesir vóru 31. Tað er leivd frá gamlari tíð, tí skipini eisini høvdu politiska leiðslu umborð. Men ikki bara tað. Skipið var í so vánaligum standi, at altíð fórokkurt, og elektríkarar, mekanikarar og aðrir noyddust at vera við til at umvæla. Teir, sum fingust við línuna, vóru ikki

fleiri enn 13, sigur Ludvík. Skipið hevði nýggja egningsmaskinu og línu, sum teir høvdu fingið umborð í Føroyum. Teir høvdu frammanundan havt góða línu, men hevði mist alt. Umborð lógu leivdir av øðrum línunum, sum teir hava havt heimanifrá. Tað var soverðið klossut, ið føroyingar aldrin høvdu tikið umborð.

Óførur bliðskapur

Ludvík letur væl at bliðskapinum. Fittari fólki hevur hann ikki verið saman við, sigur hann. Teir gjørdur sær teir sjálvir í kahúttunum, og kom hann framvið, varð hann altíð róptur inn. Men Ludvík helt tað vera mestsum ov mikið, teir sóu upp til hansara. Tá hann kom í messuna, og teir stóðu og bíðaðu eftir at fáa sær - tað var sjálvstøka - so lupu allir til viks. Tað gjørdur teir ikki,

